

נספחים:

נספח 1:

דמויות לשלב א:

1. יעל מדברת בטלפון המון עם חברות, תמיד איכשהו נכנס גם קצת לשון הרע, היום היא החליטה לדבר רק עם חברה אחת בטלפון, גם כדי לחסוך וגם כדי להימנע כמה שיותר מלשון הרע.
2. אדם דתי ששומר מצוות שלקח על עצמו לשים כל יום שקל לצדקה.
3. רב הישוב החליט לפתוח שיעור קבוע בימי רביעי לילדי כיתות ד-ו.
4. נטלי לא אוהבת לברך עם ברכון, היום היא החליטה לברך עם ברכון.
5. אדם שלא שומר תורה ומצוות שהתחיל לשמור ומקיים אורח חיים דתי.

נספח 2:

אף אני... בעל תשובה:

בוקר אחד קמתי ואמרתי לידידי: על כל צעד ושעל פוגשים היום בעלי תשובה, עד מתי נפגר, גם אני חפץ להיות בעל תשובה!

ויען יידידי בחכמתו: מה עושה בעל תשובה - מתפלל, הן אתה מתפלל ערב ובקר וצהרים. מה עושה בעל תשובה - אוכל כשר, הן אתה אוכל כשר למהדרין. מה עוד עושה - שומר שבת, הן אתה שומר שבת כמחמירים. וכך הלך ומנה מתרי"ג מצוות והוכיח לי שכל מה שעושה בעל תשובה - אני עושה זה מכבר.

נסתתמו טענותיי, אבל לא נרגעתי. בלבי נשארה כמיהה גדולה להיות גם אני בעל תשובה. החילותי לבדוק את עצמי. נכון, אני מתפלל. אבל האם זו תפילה הבוקעת מעמקי הלב, בלהט, מתוך צימאון לא-ל חי?! אמת, אני קורא את שמע שלש, ארבע פעמים בכל יום. אולם האם אני חש בתוכי הבדל בין לפני הקריאה ולאחריה, האם אני מרגיש שקבלתי עלי עול מלכות שמים?! אכן, אני שומר שבת, אך האם מתחוללת בי מטמורפוזת עם כניסת השבת, כלום משיר אני מעלי את קליפת החולין ומשאיר מאחורי את הטרדות של ששת ימי המעשה, הנכנס אני ליום של התעלות רוחנית, יום שכולו שבת, קדושה ומנוחה?! וכך עברתי ממצוה למצוה ונוכחתי לדעת שצודק יידי - אני מקיים - אך לאמיתו של דבר, אני צודק לא פחות ממנו: השלמות ממני והלאה ויש אפוא בהחלט הצדקה להיות בעל תשובה. אבל כאן מתחילים הקשיים. הבא מרחוק, "מחוץ לתחום", יש לו מסלול זינוק. לעיתים, בקפיצה אחת הוא מגיע אל פסגת ההר, ואילו אני כבר מטפס שנים על גבי ההר. אפשרות לזינוק - אין. וכמה קשה כל צעד נוסף כלפי מעלה...

אתר תנועת אריאל – מאגר הפעולות והצ'ופרים

ולא זו בלבד. הבא מרחוק זוכה למעמד, לסטאטוס - בעל תשובה! כולם מקרבים, כולם מעודדים, כולם מסבירים פנים, אף יש מוסדות מיוחדים המוכנים לעמוד לימינו באכסון ובהדרכה, לעיתים אף זוכה לכתבה בעתון... ואילו אני, אם אכריז מחר שהחלטתי להיות בעל תשובה, ימשכו שכני בכתפיהם, או שמא יחשבו שבינתי נסתתרה, חלילה: מי שמע ש"דתי" יהפך לבעל תשובה! אמרתי אל לבי: אין לי ברירה אלא להעלים הדבר מכולם וישאר זה סוד כמוס ביני ובין חי העולמים. (מתוך: בעין יהודית)

נספח 3:

סיפור החצוצרה:

בהגיע אורח לכפר שמע פתאום קול חצוצרה, כאשר התעניין במקור הקול נאמר לו שכאשר פורצת שריפה תוקעים בחצוצרה והשריפה נכבית, האורח התמים לא הבין שקולות החצוצרה מזעיקים את מכבי האש, והם אלו שמכבים אותה, לכן כשחזר לכפרו הסביר לכל חבריו את השיטה החדשה לכיבוי שריפות שלמד. קנה האיש חצוצרה וכאשר באחד הימים פרצה שריפה התחיל תוקע בה, כמובן ששום דבר לא קרה. האיש חשב שאינו תוקע מספיק חזק, תקע בכל כוחו-ועדיין לא קרה כלום! בינתיים התפשטה השריפה עוד ועוד... ואנשי הכפר גערו בטיפש על תמימותו... והנמשל: כמו שא"א לכבות דליקה רק עם חצוצרה, וצריך גם מכבי אש, כך א"א לחזור בתשובה אם רק תוקעים בשופר ולא עושים מעשים.. (משלי המגיד מדובנה)